

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/6/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123010233
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4123010233.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudkýň JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného A. B. C., pre prečin krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného A. B. C., proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 03.09.2024 sp. zn. 1T/11/2023, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 21.05.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno d/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému A. B. C., narodenému XX.XX.XXXX v Nitre, trvale bytom D. E., D. F. XXX/XX,

u k l a d á :

Podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa mu výkon uloženého trestu podmienienečne odkladá.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 1 (jeden) rok.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný A. B. C. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

dňa XX.XX.XXXX podal na poškodeného G. C. C. H. C., I., I., príslušníka J. K. L. M., písomné trestné oznámenie, doručené dňa 21.01.2021 K. A. M., J. X, N., zaevidované pod ČVS: F/OISZ-2020, v ktorom okrem iného uviedol, že poškodený zneužíva právomoc verejného činiteľa hrubým spôsobom, dňa XX.XX.XXXX A. M. M. M. O. P. J. M. M. C. M., kde sa stretli s pánom B. C. B., poškodený sa na tomto stretnutí predstavil, že je príslušníkom J. K. L. M., ukázal svoj služobný odznak a pána B. týmto prinútil podpísať Dohodu o ukončení nájmu za spoločnosť C. M. a dňa XX.XX.XXXX C. E. O. N. N. C. E. M. P. M. M., so sídlom N., taktiež pod hrozbou kontroly z J. K. L. M. v C. dal I. P. podnikajúcemu pod názvom živnosti I. P. – B. veľkoobchod ovocie zelenina, s miestom podnikania Q., R. XXX príkazom, aby opäť dodával tovar na prevádzku v C., S. F. N. N. M. P. M. M., ale na prevádzku do N. má zákaz

dodávať tovar, podľa trestného oznámenia má poškodený napomáhať podnikateľským subjektom a radiť im ako zákony obísť za finančnú odplatu, zneužíva právomoc verejného činiteľa na svoj osobný prospech a na prospech jemu spriaznených firiem svojich rodičov, pričom skutočnosti, obsiahnuté v uvedenom trestnom oznámení sú nepravdivé, poškodený G. C. C. H. C., I., I. bol vypočúvaný dňa 05.08.2021 na Úrade inšpekčnej služby v trestnom konaní vedenom pod spisovou značkou ČVS:F/OISZ-2020 pred začatím trestného stíhania ako osoba podozrivá zo spáchania trestného činu, pričom uznesením Úradu inšpekčnej služby zo dňa 08.12.2021, ČVS: F/OISZ-2020 v spojení s uznesením Krajskej prokuratúry v Nitre, sp. zn. 4Kn/136/21/4400 zo dňa 09.02.2022, právoplatným dňa 09.02.2022 bola podľa § 197 odsek 1 písmeno d) Trestného poriadku vec podozrenia zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť poškodený odmietnutá, nakoľko nebol daný dôvod na začatie trestného stíhania, alebo na postup podľa § 197 odsek 2 Trestného poriadku.

Za to mu bol podľa § 345 ods. 1 Tr. zák., zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol výkon trestu podmienene odložený a bola mu určená skúšobná doba vo výmere 1 rok.

Proti tomuto rozsudku, v zákonom stanovenej lehote, podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Odvolanie smerovalo čo do výroku o vine a treste.

Uviedol, že napadnutý rozsudok je nedôvodný a nezákonný. Podľa jeho názoru súd I. stupňa nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a na základe tohto vyhodnotenia nesprávne dospel k záveru, že sa dopustil skutku popísaného vo výrokovej časti rozsudku. Konanie opísané v tomto výroku nenapĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu krivého obvinenia ani žiadneho iného trestného činu. Ak by postupoval súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., mal dospieť k záveru, že skutočnosti, ktoré uviedol v trestnom oznámení, ktoré podal na poškodeného, si nevymyslel, ale tieto mu boli oznámené svedkami B. a P. a bol presvedčený o ich pravdivosti. S poukazom na tieto skutočnosti potom existujú dôvodné pochybnosti v tom smere, že poškodeného C. vedome nepravdivo obvinil z konania, ktorého sa tento nedopustil a ktoré si mal on na neho vymyslieť. Poukázal na to, že z vykonaného dokazovania nie je sporné, T. U. N. M. N. E. I. M. C. M. v zastúpení C. B. a C. M. S. N. E. I. M. C. M. S. P. M. M.. N. sa za C. M. resp. P. M. M. zúčastnil okrem ich konateľov H. C. starší aj jeho syn poškodený G. C. bez právneho vzťahu k týmto spoločnostiam a tiež sa zúčastnil rokovaní aj s I. P. o presmerovaní dodávok tovaru z C. M. N. P. M. M.. Nebolo tiež sporné, že dohody, ktoré boli výsledkom týchto rokovaní, poškodzovali spoločnosť C. M. a uskutočnili sa za jeho chrbtom. O týchto dohodách ho v rámci telefonických hovorov informovali svedkovia B. a P. a informovali ho aj o účasti poškodeného G. C. na jednaniach resp. o jeho presvedčovacích schopnostiach. V čase rokovaní s B. a P. bol poškodený G. C. príslušníkom J. K. L. M. C. M.. To, že G. C. sa vo svojom postavení nesprával vždy zákonným spôsobom, svedčia aj jeho trestné stíhania. Podľa jeho názoru súd I. stupňa mohol vyhodnotiť vykonané dôkazy aj tak, že dospel k záveru, že sa skutku opísaného vo výrokovej časti rozsudku dopustil, má reálny základ, potom jeho záver, že svojím konaním naplnil znaky prečinu krivého obvinenia podľa § 345 Tr. zák., je evidentne nesprávny. Poškodený G. C. bol nepochybne v čase rokovaní s C. B. a I. P. príslušníkom J. K. L. M. a teda bol osobou v služobnom pomere a štátnym zamestnancom, avšak v čase týchto rokovaní bol preukázateľne mimo službu. Je nesporné, že právomoc príslušníka policajného zboru v kritickom čase nevykonával a nemal ani jeho zodpovednosť a oznámeného skutku sa preto nemohol dopustiť v súvislosti s touto právomocou. Keďže je vylúčené aj v prípade, ak by sa skutočnosti uvádzané v trestnom oznámení potvrdili, vyvodiť proti poškodenému G. C. trestnú zodpovednosť za trestný čin podľa § 326 Tr. zák., preto je vylúčený aj jeho trestný postih za prečin krivého obvinenia. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Tdo10/2018 a rozsudok KS Prešov sp. zn. 10To/28/2016. Ak by aj mal úmysel nepravdivo poškodeného obviniť z trestného činu, oznámené skutočnosti znaky trestného činu nenapĺňali, išlo by z jeho strany o pozitívny právny omyl a jeho konanie nemohlo založiť žiadnu trestnú zodpovednosť. Súd I. stupňa sa i napriek jeho námietkam voči právnej kvalifikácii s týmito nevyrovnal. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a obžalovaného spod obžaloby z dôvodov uvedených v § 285 písm. a/ eventuálne b/ Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Poškodený zaslal vyjadrenie k odvolaniu obžalovaného, kde poukázal na to, že súd I. stupňa správne postupoval v zmysle zásad trestného konania. Obžalovaný sa snažil o diskreditáciu jeho osoby, pričom poukázal, že zo žalovaného skutku bol usvedčený výpoveďami svedkov. Nepoprel, že sa zúčastnil na rokovaní s C. B. a I. P., pričom v čase rokovaní nevykonával žiadne úkony súvisiace s jeho pracovnou a služobnou činnosťou, keďže bol príslušníkom Kriminálneho úradu Finančnej správy. I napriek tomu, že voči nemu prebieha trestné stíhanie, doposiaľ právoplatne odsúdený nebol. Voči obžalovanému

bolo vedené aj civilné súdne konanie na ochranu osobnosti pod sp. zn. 19C/98/2020, ktoré je už právoplatne skončené a na základe tohto rozsudku sa mu aj obžalovaný písomne ospravedlnil. Na základe vykonaného dokazovania potom správne súd I. stupňa rozhodol o vine obžalovaného a navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný a obhajca zotrvali na písomných dôvodoch svojho odvolania, pričom navrhli podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušiť rozsudok súdu I. stupňa s tým, aby krajský súd sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že obžalovaného podľa § 285 písm. a/ prípadne písm. b/ Tr. por. spod obžaloby oslobodí.

Zástupkyňa krajského prokurátora s poukazom na zákonný a správny rozsudok súdu I. stupňa a na správne vyhodnotenie vykonaných dôkazov navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. K námietke obžalovaného, že išlo u neho o pozitívny právny omyl, uviedla, že svedkovia, od ktorých sa mal obžalovaný dozvedieť skutočnosti uvádzané v trestnom oznámení, toto nepotvrdili a teda nemohol byť uvedený do omylu, ale tieto skutočnosti uvedené v trestnom oznámení si zrejme vymyslel s úmyslom privodiť poškodenému trestné stíhanie.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, Krajský súd v Nitre v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu, odvolací súd konštatuje, že skutkové zistenia súdom I. stupňa vychádzajú z výsledkov úplného a zákonným spôsobom vykonaného dokazovania a zodpovedajú všetkým kritériám uvedeným v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por. Súd I. stupňa pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych takých podstatných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu. V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 ods. 1 Tr. por. súd I. stupňa v potrebnom a dostatočnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že i napriek tomu, že obžalovaný spáchanie skutku popieral a tvrdil, že skutočnosti uvádzané v predmetnom trestnom oznámení sa dozvedel od svedkov B. C. B. a I. P. sa nepotvrdili. Obaja svedkovia zhodne uviedli, že skutočnosti, ktoré obžalovaný uviedol v trestnom oznámení, obžalovanému nepovedali. Svedok B. jednoznačne uviedol, že poškodený G. C. sa mu nikdy nepredstavil, že je príslušníkom J. K. L. M., neukázal mu služobný preukaz a ani u neho nevidel zbraň a taktiež sa mu nevyhrážal daňovou kontrolou. Tento svedok dokonca uviedol, že nemal vedomosť o tom, že poškodený je príslušníkom Kriminálneho úradu finančnej správy. O tomto sa dozvedel až od vyšetrovateľa v prípravnom konaní. Rovnaké skutočnosti uviedol aj svedok I. P. Tieto výpovede boli potvrdené aj výpoveďou svedka H. C. staršieho, ktorý ako konateľ hore uvedených spoločností bol prítomný pri rokovaníach poškodeného s B. a P. a poškodeného predstavoval iba tak, že je jeho syn.

Na základe týchto skutočností potom bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný do trestného oznámenia uviedol nepravdivé skutočnosti a konal v úmysle privodiť poškodenému trestné stíhanie. To, že sa preverovalo konanie poškodeného pre podozrenie zo spáchania prečinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a/ Tr. por. bolo zistené aj zo spisu úradu inšpekčnej služby ČVS: F./OISZ-2020, kedy uznesením zo dňa 08.12.2021 v spojení s uznesením Krajskej

prokuratúry v Nitre sp. zn. 4Kn/136/21/4400 bolo trestné oznámenie odmietnuté podľa § 197 odsek 2 Tr. por. , pretože nebol daný dôvod na začatie trestného stíhania.

Z vykonaných dôkazov aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku uvedeného vo výroku napadnutého rozsudku a týmto konaním naplnil zákonné znaky prečinu krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 18.01.2021 podal na poškodeného G. C. C. H. C., I., I. príslušníka kriminálneho úradu finančnej správy trestné oznámenie doručené K. A. M. N. dňa 21.01.2021, v ktorom uviedol, že poškodený zneužíva právomoc verejného činiteľa hrubým spôsobom, keď dňa 30.11.2020 mal ísť spolu so svojim otcom do kancelárie spoločnosti M. C., M., kde sa mal stretnúť s pánom B. C. B., kde sa poškodený na tomto stretnutí predstavil, že je príslušníkom Kriminálneho úradu finančnej správy, ukázal svoj služobný odznak a pána B. týmto prinútil podpísať Dohodu o ukončení nájmu za spoločnosť C. M. a dňa 01.12.2020 podpísať Zmluvu o nájme nebytových priestorov za spoločnosť P. M., M. so sídlom N., taktiež pod hrozbou kontroly z J. K. L. M. v C. dal I. P. podnikajúceho pod názvom živnosti I. P. – B. veľkoobchod ovocie, zelenina s miestom podnikania Q., R. XXX príkazom, aby opäť dodával tovar na prevádzku v C., avšak už na novú spoločnosť P. M., M., ale na prevádzku do N. má zákaz dodávať tovar, čím podľa trestného oznámenia má poškodený napomáhať podnikateľským subjektom a riadiť im, ako zákony obísť za finančnú odplatu, čím zneužíva právomoc verejného činiteľa na svoj osobný prospech a na prospech jemu spriaznených firiem svojich rodičov, pričom bolo zistené, že skutočnosti obsiahnuté v uvedenom trestnom oznámení sú nepravdivé. Správne súd I. stupňa poukázal na to, že obžalovaný sa tohto konania dopustil v nepriamom úmysle, pretože vedel, že svojím konaním môže spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného týmto zákonom a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený. Konštatovanie súdu I. stupňa, že závažnosť konania obžalovaného bola vyššia ako nepatrná, teda posudzovanie materiálneho korektívu bolo správne a zákonné.

Pokiaľ obhajoba poukazovala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Tdo10/2018, krajský súd konštatuje, že toto sa týka iba posudzovania naplnenia resp. nenaplnenia znakov skutkovej podstaty trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 Tr. zák. Obžalovaný však podaním trestného oznámenia mal úmysel privodiť trestné stíhanie poškodenému, keď v ňom uviedol skutočnosti, ktoré sa mal dozvedieť od svedka B. a P., ktorí to jednoznačne popreli, že takéto skutočnosti by obžalovanému hovorili. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že iného lživo obvinil, keď vedome nepravdivo informoval orgány činné v trestnom konaní o skutkových okolnostiach teda o tom, kedy, kde a ako mal byť trestný čin spáchaný a toto obvinenie smerovalo voči konkrétnej osobe – poškodenému.

Skutok, pre ktorý bol obžalovaný uznaný vinným napadnutým rozsudkom, sa stal 18.01.2021. Súd I. stupňa v odôvodnení rozsudku konštatoval, že z hľadiska časovej pôsobnosti ukladal obžalovanému trest podľa Trestného zákona účinného od 06.08.2024, pretože tento ako celok je pre neho priaznivejší. Po preskúmaní napadnutého rozsudku však vina obžalovaného bola uznaná podľa zákona účinného v čase spáchania skutku, keďže súd I. stupňa nešpecifikoval vo výroku rozsudku a ani v právnej vete, že použil zákon účinný od 06.08.2024.

Podľa Trestného zákona účinného do 06.08.2024 za prečin krivého obvinenia podľa § 345 ods. 1 Tr. zák. bolo možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 1 až 5 rokov. Toto ustanovenie zákona nebolo zmenené ani novelou Trestného zákona č. 40/2024 účinného od 06.08.2024.

Podľa § 2 ods. 1 Tr. zák. trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatelia priaznivejší. Po zohľadnení týchto skutočností odvolací súd dospel k záveru, že Trestný zákon účinný do 06.08.2024 je pre obžalovaného priaznivejší s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 3 Tr. zák., pretože podľa názoru odvolacieho súdu obžalovanému je potrebné priznať pri ukladaní trestu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., keďže pred spáchaním trestného činu viedol riadny život, tento doposiaľ nebol súdne trestaný a neboli u neho zistené žiadne priťažujúce okolnosti uvedené v § 37 Tr. zák. tak, ako to správne konštatoval súd I. stupňa.

Podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. účinného do 06.08.2024, ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Pri použití tohto ustanovenia potom trestná sadzba odňatia slobody 1 až 5 rokov sa zmenila na trestnú sadzbu 1 rok až 3 roky 8 mesiacov, to znamená, že použitie tohto ustanovenia je pre obžalovaného priaznivejšie, keďže po nadobudnutí účinnosti zákona č. 40/2024 od 06.08.2024, ktorým bol zmenený Trestný zákon, ustanovenie § 38 sa zmenilo a už nie je možné znižovať hornú hranicu trestnej sadzby.

Na základe týchto skutočností potom odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa len vo výroku o treste, pretože bolo zistené, že bol porušený Trestný zákon, a teda rozsudok zrušil podľa § 321

ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. por. a keďže boli splnené všetky podmienky na nové rozhodnutie, krajský súd sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. o treste rozhodol.

Pri ukladaní trestu krajský súd zohľadnil zásady ukladania trestov uvedené v § 34 Tr. zák. a s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák., nezistiac priťažujúce okolnosti dospel k záveru, že vzhľadom na spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútky a ako aj vzhľadom na osobu obžalovaného mal za to, že trest odňatia slobody uložený mu na samej spodnej hranici trestnej sadzby, t. j. vo výmere 1 rok bude pre obžalovaného postačujúci na jeho prevýchovu.

Keďže obžalovaný doposiaľ viedol riadny život, bol toho názoru, že uložený trest spĺňa všetky podmienky tak generálnej ako aj individuálnej prevencie aj bez skutočného výkonu trestu. S poukazom na osobu obžalovaného ako aj s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, mal dôvodne za to, že účel trestu bude dosiahnutý aj bez jeho priameho výkonu. S poukazom na tieto skutočnosti mu potom odvolací súd výkon trestu odňatia slobody v zmysle § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti potom krajský súd na základe odvolania obžalovaného rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.